

ВИРОК
ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Луцьк

10 червня 2025 року

Луцький міськрайонний суд Волинської області у складі:

головуючого судді

з участю секретаря

судового засідання

розглянувши у відкритому судовому засіданні в залі судових засідань кримінальне провадження, що внесене до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22023130000000241 від 28.03.2023, про обвинувачення **Єретенка Олександра Володимировича**, 30 квітня 1988 року народження, який народився, зареєстрований та проживає у м.Луганськ, квартал Левченко, буд.8а, кв.109, Луганської області, громадянин України, несудимий,

у вчиненні злочину, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України,
за участю сторін кримінального провадження:

прокурора

захисника

ВСТАНОВИВ

Верховною Радою УРСР 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави - України.

Положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і неотторканою.

Відповідно до ч.1 ст.17, ч.1 ст.65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

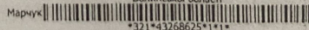
Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема і Луганська область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Згідно з вимогами ст.ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто

Луцький міськрайонний суд

Волинської області

Марку

*321*43268625*1*

Scanned with

CamScanner

Scanned with

CamScanner

тисяч підписів у кожній області.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і російська федерація (далі – рф).

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1991 рф. Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

У відповідності до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та рф, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

Відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та рф 31.05.1997 уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і рф (ратифікований Законом України від 14.01.1998 № 13/98-ВР та Федеральним Законом рф від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 - 3 зазначеного Договору, рф зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Згідно опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м.Севастополя, Донецької, Луганської, Запорізької та інших областей відноситься до території України.

Незважаючи на вищевикладене, 21.02.2022 рф визнано так звані «Донецьку Народну Республіку» та «Луганську Народну Республіку» незалежними державами, попередньо впроваджуючи в період 2013-2022 років, із застосуванням засобів масової інформації, ідеї єдиного російського народу та відсутності української нації, вчиняючи неоголошені та приховані вторгнення на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств рф, організовуючи та підтримуючи терористичну діяльність, направлену на окупацію Донецької та Луганської областей та порушення територіальної цілісності України.

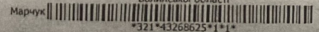
Надалі, президент рф 24.02.2022 оголосив про рішення розпочати так звану спеціальну військову операцію в Україні.

Після цього, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і збройних сил рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромах, військовим штабам і складам Збройних сил України, а також підрозділами збройних сил та інших військових

Луганський міський районний суд

Волонської області

Марчук

*321*43268625*1*1*

Scanned with
CamScanner

Scanned with
CamScanner

формувань рф 24.02.2022 здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна через державний кордон України, який проходить територіями Автономної Республіки Крим, Запорізької, Донецької, Луганської, Харківської, Херсонської, Миколаївської, Сумської, Чернігівської та інших областей, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, окупували частину вказаної території, організували проведення псевдореферендумів та прийняття незаконних, з огляду на норми міжнародних актів, рішень щодо включення окупованих територій Донецької, Луганської, Запорізької та Херсонської областей до складу суб'єктів рф, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, що продовжується по теперішній час і призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У свою чергу, указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п.20 ч.1 ст.106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», введено воєнний стан на всій території України, дія якого неодноразово продовжувалася та який триває по даний час.

Відповідно до ч.2 ст 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Згідно зі ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2012 №1207-VII, державні органи та органи місцевого самоврядування, утворені відповідно до Конституції та законів України, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території діють лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Будь-які органи, їх посадові та службові особи на тимчасово окупованій території та їх діяльність вважаються незаконними, якщо ці органи або особи створені, обрані чи призначені у порядку, не передбаченому законом.

Згідно з положеннями ч.1 ст.1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, тимчасово окупована рф територія України (далі - тимчасово окупована територія) є невід'ємною частиною території України, на яку поширюється дія Конституції та законів України, а також міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

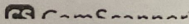
Тимчасова окупація рф територій України, визначених частиною першою статті 3 цього Закону, незалежно від її тривалості, є незаконною і не створює для рф жодних територіальних прав. За державою Україна, територіальними громадами сіл, селищ, міст, розташованих на тимчасово окупованій території, органами державної влади, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами публічного права зберігається право власності, інші речові права на майно, у тому числі на нерухоме майно, включаючи земельні ділянки, що знаходяться на тимчасово окупованій території.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Відповідно до ст. 2 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» до правоохоронних органів України відносяться органи прокуратури, Національної поліції, служби безпеки, Військової служби правопорядку у Збройних Силах України, Національне антикорупційне бюро України, органи охорони державного кордону, Бюро економічної безпеки України, органи і установи виконання

Лужський міський районний суд
Волинської області

Маршук 3211432686251*1*

Scanned with

Scanned with

покарань, слідчі ізолятори, органи державного фінансового контролю, рибохорони, державної лісової охорони, інші органи, які здійснюють правозастосовні або правоохоронні функції.

У відповідності до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 «Про затвердження Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією», починаючи з 15.05.2022 територія Рубіжанської міської територіальної громади Северодонецького району Луганської області, є тимчасово окупованою рф територією України.

Відповідно до ст. 6 т.зв. «конституції луганської народної республіки»: «державна влада в «луганській народній республіці» здійснюються на основі розподілу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади самостійні. Державну владу в луганській народній республіці здійснюють голова луганської народної республіки, народна рада луганської народної республіки - парламент луганської народної республіки, рада міністрів луганської народної республіки - уряд луганської народної республіки».

Згідно зі ст. 1 закону т.зв. лпр «Про поліцію»: поліція луганської народної республіки є державним правоохоронним органом виконавчої влади, призначеним для захисту життя, здоров'я, прав і свобод громадян республіки, іноземних громадян, осіб без громадянства, для протидії злочинності та іншим протиправним діям, охорони громадського порядку, власності та для забезпечення громадської безпеки.

Відповідно до ст. 2 вищезазначеного закону основними завданнями поліції є:

- забезпечення особистої безпеки громадян, захист життя, здоров'я, честі, гідності, прав, свобод, інтересів та майна громадян від злочинних та інших протиправних посягань;
- профілактика, попередження та припинення злочинів та адміністративних правопорушень;
- виявлення та розкриття злочинів, здійснення попереднього розслідування у формі дізнання у кримінальних справах;
- провадження у справах про адміністративні правопорушення, виконання адміністративних покарань;
- охорона та забезпечення громадського порядку;
- забезпечення безпеки дорожнього руху;
- державний захист потерпілих, свідків та інших учасників кримінального судочинства, суддів, прокурорів, слідчих, посадових осіб правоохоронних та контролюючих органів, а також інших осіб, що захищаються;
- здійснення експертно-криміналістичної діяльності.

Водночас, після окупації території Рубіжанської міської територіальної громади представниками збройних формувань рф, фактично було узурповано всі владні повноваження на цій тимчасово окупованій території шляхом збройного захоплення адміністративних будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, встановлення інституту військових комендатур, запровадження тотального контролю та жорсткого управління у всіх сферах життєдіяльності територіальних громад, фактичної ліквідації приватної власності, свободи слова, пересування та волевиявлення на захоплених територіях.

При цьому, для подальшого утримання адміністративно-політичного контролю на захопленій військовим шляхом території та реалізації узурпованих владних повноважень, йсупереч порядку, встановленому Конституцією України, Законом України «Про центральні органи виконавчої влади», та іншим нормативно-правовим актам, 09.03.2023 у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб рф зареєстровано незаконно створений правоохоронний орган – «Отдел Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский» (мовою оригіналу).

У ході розвитку подій, пов'язаних з військовою агресією рф та окупацією ряду

Луганський міський районний суд
Волинська область

Марчук

Scanned with

Scanned with
CamScanner

населених пунктів Луганської області, станом на 24.02.2022 громадянин України Єретенко Олександр Володимирович, який постійно проживав на тимчасово окупованій території Луганської області, та, відповідно, останньому були достовірно відомі наведені вище факти розв'язання та ведення рф агресивної війни проти України, здійснення підпільної діяльності, захоплення державних установ, організацій та військових частин, оскільки ці події широко висвітлювались більшістю засобів масової інформації, та набули розголосу у місцевого населення, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів збройного конфлікту, викликаного російською військовою агресією, а відтак усвідомлюючи суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, водночас підтримуючи ідеї проросійської спрямованості, у тому числі щодо подальшого розвитку України, виходячи з геополітичних інтересів рф, які передбачають перебування України у сфері її впливу, а також з корисливих мотивів та хибного почуття кар'єризму, вирішив використати факт встановлення окупаційної влади на території Рубіжанської міської територіальної громади та ряду інших населених пунктів Луганської області у своїх особистих інтересах та не пізніше 09.03.2023, більш точний час досудовим розслідуванням не встановлений, обійняв посаду «начальника отдела Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский»» (мовою оригіналу), тобто посаду у незаконному правоохоронному органі.

Відповідно до займаної Єретенко О.В. посади, останній наділений повноваженнями діяти від імені незаконно створеного правоохоронного органу, що функціонує в інтересах окупаційної влади за стандартами держави-агресора на тимчасово окупованій території Рубіжанської міської територіальної громади Луганської області, реалізація яких в свою чергу забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади рф шляхом утворення і функціонування незаконно створеного окупаційного правоохоронного органу рф на окупованій території України.

З метою демонстрації окупаційній владі своєї особистої прихильності, формування в населення окупованої частини території Луганської області, в тому числі Рубіжанської міської територіальної громади, де зареєстрована юридична адреса та фактичне місцезнаходження згаданого незаконного правоохоронного органу, думки про невідворотність встановлення та утвердження російської окупації частини території України як єдиної законної влади на цій території, просуваючи ідеї проросійської спрямованості щодо незворотного і стабільного існування на теренах Луганської області влади рф, Єретенко О.В., будучи «начальником отдела Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский»» (мовою оригіналу), здійснював загальне керівництво підпорядкованим йому підрозділом незаконного правоохоронного органу, діяльність якого спрямована на реалізацію політики держави-агресора у сфері правоохоронної діяльності на тимчасово окупованій території Рубіжанської міської територіальної громади, зокрема організовував видачу перепусток для пересування місцевого населення тимчасово окупованою територією.

Діючи у такий спосіб та зайнявши посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, та, виконуючи функції «начальника отдела Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский»» (мовою оригіналу), Єретенко О.В. здійснював колабораційну діяльність.

Обвинуваченому Єретенку О.В. інкримінується добровільне зайняття громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, тобто вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України.

Судовий розгляд у межах цього кримінального провадження здійснювався за відсутності обвинуваченого Єретенка О.В. (in absentia), який показань суду не надавав, будьяких клопотань від останнього на адресу суду також не надходило.

Відповідно до ухвали Луцького міськрайонного суду Волинської області від 08.01.2025

Scanned with
CS CamScanner

Scanned with
CS CamScanner

постановлено здійснювати спеціальне судове провадження за обвинувальним актом щодо Єретенка О.В., який обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст. 111-1 КК України.

Судом вживалися заходи для виклику обвинуваченого Єретенка О.В. для забезпечення доступу до правосуддя, у зв'язку із чим останній викликався в судові засідання в порядку ст. 323 КПК України. Повістки про виклик опубліковувалися у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження, а саме у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, а також на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Таким чином, суд вважає, що наявні у справі документи свідчать про відмову Єретенка О.В., який в свою чергу повинен був знати про розпочате кримінальне провадження, від здійснення свого права предстати перед українським судом за діяння вчинені на території суверенної України, юрисдикцію якої обвинувачений над собою не визнає, та захищати себе безпосередньо в такому суді, а так само свідчать про його наміри на ухилення від кримінальної відповідальності.

У той же час, ухилення обвинуваченого Єретенка О.В. від правосуддя, суд оцінює як реалізацію останнім його невід'ємного права на свободу від самозвинувачення чи самовикриття (п/п. «г» п.3 ст.14 Міжнародного пакту про громадянські і політичні права, ст.63 Конституції України), як одну з ключових гарантій презумпції невинуватості.

Водночас, це кримінальне провадження здійснювалось за обов'язковою участю захисника, який був забезпечений державою з Західного регіонального центру з надання безоплатної вторинної правничої допомоги.

Враховуючи наведене, суд вважає, що стороною обвинувачення та судом вживалися достатні заходи щодо дотримання прав обвинуваченого Єретенка О.В. на захист та доступ до правосуддя, з урахуванням здійснення спеціального досудового розслідування та спеціального судового провадження.

Винуватість обвинуваченого Єретенка О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, тобто в добровільному зайнятті громадянином України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, повністю доводиться зібраними та дослідженими в ході судового розгляду доказами.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок [REDACTED] суду показав, що з 2009 по 2014 роки працював в міліції, Єретенко О.В. в цей час працював оперативним працівником. Влітку 2014 року надійшла вказівка виїхати до м.Сватово, однак Єретенко залишився. Керівництво з'ясувало про бажання працівників виїхати, Єретенко О.В. відмовився. Пізніше він дізнався, що Єретенко О.В. добровільно почав співпрацювати і зайняв посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території. Також бачив що ж інформацію у мережі інтернет.

Допитаний в судовому засіданні в режимі відеоконференції свідок [REDACTED] показав суду, що знає обвинуваченого Єретенка О.В., оскільки разом навчалися з 2005 по 2009 роки. Єретенко О.В. працював в міліції в м.Луганськ. Йому відомо, що з 2014 року після окупації, обвинувачений залишився на окупованій території та співпрацював із міліцією ЛНР. З інтернету стало відомо, що після 2022 року він зайняв посаду начальника міліції, прийняв присягу рф, бачив відповідні фото. У 2014 році була змога виїхати на територію неокупованої України, велика кількість працівників міліції виїхала. Посаду, яку зайняв Єретенко О.В., він не міг зайняти примусово, лише за власним бажанням.

Показання свідків [REDACTED] є чіткими, послідовними та дають змогу частково відтворити всі обставини кримінального правопорушення, які були до, на момент та після його вчинення. Немає в суду обгрунтованих підстав вважати, що останні оговорюють обвинуваченого, оскільки в суді не було встановлено таких об'єктивних причин, а їх показання повністю узгоджуються між собою та відповідають й іншим доказам у справі.

Луцький міськрайонний суд

Волинська область

Марчук [REDACTED]

321*43268625*1*

Scanned with

CamScanner

Scanned with

CamScanner

Окрім показань свідків винуватість Єретенка О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, об'єктивно підтверджується також і іншими доказами, дослідженими безпосередньо у кримінальному провадженні.

Так, дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 21.04.2023, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що при огляді сайту «Єдинний государственный реестр юридических лиц» (ЕГРЮЛ), за посиланням <https://egrul.nalog.ru>, при введенні в пошуковому полі зазначеного сайті запиту «Отдел Министерства внутренних дел Российской Федерации «Рубежанский», встановлено, що начальником вказаного псевдо правоохоронного органу призначено Єретенка Олександра Володимировича, який має громадянство російської федерації.

Дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 16.08.2023, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що при огляді інтернет-сайту «Рубежное.ком социальный ресурс города» виявлено опубліковану статтю від 28.03.2023 «В Рубежном назначен новый начальник полиции», яка містить інформацію стосовно Єретенка Олександра Володимировича, 30.04.1988 р.н. Згідно вказаної статті «в оккупированном Рубежном назначен новый начальник полиции ЛНР. На эту должность был назначен Еретенко Александр Владимирович. 30.04.1988. О нем известно не много, а именно: он родом из Луганска, до 2014 года проходил службу в управлении МВД Луганской области после чего изменил присяге и перешел на сторону оккупантов».

Дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 21.04.2023, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що при огляді інтернет-сайту «Миротворець» встановлено анкетні дані Єретенка Олександра Володимировича, його місце проживання, а також посаду «начальник уголовного розыска Ленинского районного управления внутренних дел МВД ЛНР», паспорт громадянина України ЕН №334779.

Дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 09.08.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що при огляді сайту <http://actual.pravo.gov.ru> виявлено документ з навою «Федеральный закон от 07.02.2011 № 3-ФЗ «О полиции», яким передбачено так звані «правові підстави» закріплені у ст.ст. 2, 6, 8 вказаного псевдо «закону» діяти від імені незаконно створеного правоохоронного органу, що функціонує в інтересах окупаційної влади за стандартами держави-агресора на тимчасово окупованій території м. Рубіжне Луганської області, реалізація яких в свою чергу забезпечує становлення та зміцнення окупаційної влади РФ шляхом утворення і функціонування незаконно створеного окупаційного правоохоронного органу РФ на окупованій території України. Зокрема в ст. 4 вказаного закону зазначено «руководство деятельностью полиции осуществляет в пределах своей компетенции руководители подразделений. Руководители подразделений несут ответственность за выполнение возложенных на полицию обязанностей».

Дослідженим в судовому засіданні протоколом огляду від 09.08.2024, який був проведений та оформлений з дотриманням вимог ст.ст. 104, 105, 223, 237 КПК України з використанням ПЕОМ, встановлено, що на сайті «publication.pravo.gov.ru» виявлено та оглянуто «Федеральный закон от 30.11.2011 №342-ФЗ «О службе в органах внутренних дел Российской Федерации и внесении изменений в отдельные законодательные акты Российской Федерации» та встановлено, що «служба в органах внутренних дел – федеральная государственная служба, представляющая собой профессиональную служебную деятельность граждан Российской Федерации на должностях в органах внутренних дел Российской Федерации».

Згідно протоколу пред'явлення особи для впізнання від 25.04.2023 за участю свідка [REDACTED] встановлено, що останній за сукупністю ознак впізнав особу на фото №3

Луганський міський районний суд
Волынської області

Марчук [REDACTED]
*321*43268625*1*1*

Scanned with
CamScanner

Scanned with
CamScanner

(Єретенко О.В.).

Згідно протоколу пред'явлення особи для впізнання від 10.08.2023 за участю свідка [REDACTED] встановлено, що останній за сукупністю ознак впізнав особу на фото №3 (Єретенко О.В.).

Згідно протоколу пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 29.07.2024 за участю свідка [REDACTED] встановлено, що останній за сукупністю ознак впізнав особу на фото №4 (Єретенко О.В.).

Згідно протоколу пред'явлення особи для впізнання за фотознімками від 29.07.2024 за участю свідка [REDACTED] встановлено, що останній за сукупністю ознак впізнав особу на фото №4 (Єретенко О.В.).

Згідно листа Міністерства закордонних справ України від 16.07.2024 встановлено, що Єретенко О.В. не звертався з клопотаннями про вихід з громадянства України та з питання оформлення подання про втрату ним громадянства України, продовжує перебувати громадянином України.

Крім того, під час судового розгляду досліджені такі документи, як: витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань №2202313000000241 від 28.03.2023 за ч.7 ст.111-1 КК України; постанова Генерального прокурора від 23.04.2023 якою доручено здійснювати досудове розслідування у кримінальному провадженні №2202313000000241 слідчому відділу УСБУ у Волинській області, постанова про призначення групи слідчих від 07.05.2024, постанова про призначення групи слідчих від 16.07.2024.

Відомості, встановлені у зазначених документах, не є доказами винуватості обвинуваченого Єретенко О.В. у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України. Водночас, ці дані свідчать про дотримання норм чинного кримінального процесуального законодавства під час здійснення досудового розслідування по даному кримінальному провадженню.

Згідно з ст.94 КПК України суд, керуючись законом, за своїм внутрішнім переконанням, яке ґрунтується на всебічному, повному й неупередженому дослідженні всіх обставин кримінального провадження, оцінює кожний доказ з точки зору належності, допустимості, достовірності, а сукупність зібраних доказів – з точки зору достатності та взаємозв'язку для прийняття відповідного процесуального рішення.

Суд враховує, що практика Європейського суду з прав людини вказує на необхідність оцінювати докази, керуючись критерієм доведення «поза розумним сумнівом». Таке доведення має випливати із сукупності ознак чи неспростованих презумпцій, достатньо вагомих, чітких і узгоджених між собою (Рішення ЄСПЛ від 14.02.2008 у справі «Кобець проти України» п.43). Також має братися до уваги якість доказів, включаючи те, чи не ставлять обставини, за яких вони були отримані, під сумнів їхню надійність та точність (Рішення ЄСПЛ від 11.07.2013 у справі «Веренцов проти України» - п.86).

Вищевказані показання свідків та письмові докази узгоджуються між собою, не містять суперечностей, які б могли поставити під сумнів їх правдивість та достовірність.

Відповідно до ст.129 Конституції України та ст.7 КПК України основними засадами судочинства в Україні є верховенство права, законність, рівність усіх учасників судового розгляду перед законом і судом, повага до людської гідності.

Враховуючи ті обставини, що Єретенко О.В. обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, знає про розпочате щодо нього кримінальне провадження і впродовж тривалого часу переходується від органів досудового розслідування, ухвалою суду від 08.01.2025 постановлено рішення про здійснення спеціального судового провадження стосовно вказаного вище обвинуваченого акту та, відповідно, судовий розгляд проводився за відсутності обвинуваченого. У зв'язку з цим обвинувачений Єретенко О.В. не був допитаний судом в якості обвинуваченого по суті пред'явленого йому обвинувачення.

Відповідно до ч.2 ст.7 КПК України зміст та форма кримінального провадження за

Scanned with

відсутності підозрюваного або обвинуваченого (in absentia) повинні відповідати загальним засадам кримінального провадження, зазначеним у частині першій цієї статті, з урахуванням особливостей, встановлених законом.

Отже, кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого повинно відповідати, у тому числі таким загальним засадам судочинства, як законність, рівність перед законом і судом, презумпція невинуватості та забезпечення доведеності вини тощо (п.п. 2, 3, 10 ч.1 ст.7 КПК України).

Суть принципу законності відповідно до ч.1 ст.9 КПК України, крім іншого, полягає у тому, що під час кримінального провадження суд, прокурор та слідчий зобов'язані неухильно дотримуватися вимог Конституції України, цього Кодексу, міжнародних договорів, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вимог інших актів законодавства.

Згідно з ч.1 ст.10 КПК України суть принципу рівності перед законом і судом полягає у тому, що не може бути привілеїв чи обмежень у процесуальних правах, передбачених цим Кодексом, за будь-якими ознаками, у тому числі за політичними переконаннями.

Зважаючи на специфіку спеціального судового провадження (ч.3 ст.323 КПК України), суд, зберігаючи неупередженість та безсторонність, надає особливого значення охороні прав та законних інтересів обвинуваченого як учасника кримінального провадження, яке відбувається за його відсутності, забезпеченню повного та неупередженого судового розгляду з тим, щоб до обвинуваченого була застосована належна правова процедура в контексті приписів ст.2 КПК України з дотриманням всіх загальних засад кримінального провадження з урахуванням особливостей, встановлених виключно законом. Ці особливості вимагають від суду прискіпливої оцінки кожного поданого доказу обвинувачення, відтак поріг вимогливості до доказування у даному випадку має бути підвищений.

Обвинувачений Єретенко О.В., будучи обізнаним, що відносно нього розпочато кримінальне провадження та обвинувальний акт направлено до суду, у судові засідання не з'явився, незважаючи на судові повістки (оголошення), опубліковані у газеті «Урядовий кур'єр», на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора, на офіційному веб-сайті Луцького міськрайонного суду Волинської області, також шляхом здійснення альтернативних заходів.

Вважаючи достатньо забезпеченими під час судового розгляду процесуальні права сторони захисту та сторони обвинувачення на надання ними доказів на підтвердження та спростування висунутого обвинувачення, суд виходить із принципів реалізації права особи на справедливий суд, які закріплено в ст.6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, за яким винуватість особи у вчиненні злочину має бути доведена поза розумним сумнівом.

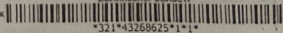
Зазначене кримінальне провадження за відсутності обвинуваченого (in absentia) відповідає загальним засадам кримінального провадження, з урахуванням особливостей, встановлених законом. Стороною обвинувачення використані всі передбачені законом можливості для дотримання прав обвинувачених, зокрема, права на захист, на доступ до правосуддя, тасмнищо спілкування, невтручання у приватне життя.

Судом під час судового розгляду справи вживалися всі заходи для виклику обвинуваченого Єретенка О.В. до суду та повідомлення про дату і час розгляду справи для забезпечення права на захист, також судом здійснені усі передбачені законом заходи щодо дотримання прав обвинуваченого на захист та доступ до правосуддя з урахуванням встановлених законом особливостей такого провадження.

Виходячи з положень ст.ст. 23, 24 КК України умисел є однією з форм вини, яка включає в себе інтелектуальну та вольову ознаки: усвідомлення характеру свого діяння, передбачення його наслідків та бажання чи свідоме допускання їх настання.

Суб'єктивна сторона кримінальних правопорушень характеризується прямим або непрямым умислом. У ряді складів кримінальних правопорушень за ч.ч. 2, 5, 7 ст.111-1 КК

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Марчук

*321*43268625*1*1*

Scanned with

важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

У ряді складів кримінальних правопорушень, у тому числі, передбаченого ч. 7 ст. 111-1 КК України важливе значення має добровільність (якщо особа здійснювала відповідні дії не добровільно, а під примусом (байдуже яким), склад правопорушення відсутній).

Наведеними вище доказами у їх сукупності та взаємозв'язку, зокрема дослідженими судом фото та відеоматеріалами, здобутими в результаті оглядів мережі Інтернет, уповноваженими на це суб'єктами досудового розслідування, встановлено зображення Єретенка О.В., який зайняв посаду у незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території.

Зазначене є беззаперечним свідченням невимушеності його поведінки, відсутності будь-якого примусу щодо нього, а відтак, і цілковитої добровільності його дій.

Окрім того, окупація території Луганської області та встановлення на цій території окупаційних органів влади, мала відкритий характер, а тому Єретенко О.В., маючи вищу юридичну освіту, працюючи на посаді оперуповноваженого сектору карного розшуку Ленінського районного відділу Луганського міського управління ГУМВС України у Луганській області, відповідно, і достатнього рівня спеціальних знань в галузі права, займаючи у незаконному правоохоронному органі посаду «начальник уголовного розыска Ленинского районного управления внутренних дел МВД ЛНР» (мова оригіналу), очевидно усвідомлював суспільно небезпечний характер свого діяння, передбачав його суспільно небезпечні наслідки і бажав їх настання, тобто діяв з прямим умислом.

Дослідивши наведені вище докази, суд не знайшов підтвердження того, що Єретенко О.В. був вимушений зайняти зазначену вище посаду та діяв під фізичним чи психічним примусом з боку осіб, які представляли іноземну державу - росію.

Так, показаннями свідків [REDACTED] підтверджується саме добровільне зайняття Єретенком О.В. вказаної посади, оскільки не надано доказів того, що останній не мав можливості відмовитися та не встановлено факту психічного примусу, погроз і фізичного примусу щодо останнього. Зокрема, захисником не зазначено, у чому саме полягав фізичний примус, та не названо будь-яких осіб, які здійснювали на обвинуваченого тиск і за яких обставин. Крім того, матеріали справи не містять даних про те, що Єретенко О.В. перебував під психічним примусом.

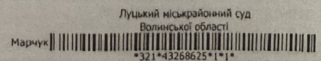
З урахуванням вищенаведеного суд встановив, що Єретенко О.В., обіймаючи посаду в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, добровільно зайняв зазначену вище посаду.

Підстав для визнання недопустимими доказів, які подані стороною обвинувачення, суд не вбачає, оскільки такі докази зібрані та отримані в порядку, передбаченому КПК України, будь-яких істотних порушень прав та свобод людини при цьому не виявлено.

Таким чином, порушень кримінального процесуального закону під час встановлення фактичних обставин вчинення злочину, які могли б істотно вплинути на висновки суду про винуватість обвинуваченого та на кваліфікацію дій або перешкодили чи могли б перешкодити суду повно і всебічно розглянути кримінальне провадження та ухвалити законне і обґрунтоване рішення, судом не встановлено.

За таких обставин, розглянувши кримінальне провадження з дотриманням положень ч. 1 ст. 337 КПК України, в межах висунутого обвинувачення, суд, оцінивши кожний доказ та сукупність зібраних доказів за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному і об'єктивному розгляді всіх обставин справи в їх сукупності, приходить до висновку, що Єретенко О.В. своїми умисними протиправними діями, які виразилися в добровільному зайнятті громадянину України посади в незаконному правоохоронному органі, створеному на тимчасово окупованій території, вчинив злочин, передбачений ч. 7 ст. 111-1 КК України.

Визначаючи ступінь суспільної небезпечності вчиненого кримінального

Scanned with
CamScanner

Scanned with
CamScanner

правопорушення, суд повинен виходити із сукупності всіх обставин справи, зокрема, форми вини, мотиву і цілі, способу, обставинки і стадії вчинення кримінального правопорушення, тяжкості наслідків, що настали.

У відповідності до вимог ст.ст. 50, 65 КК України, при призначенні покарання обвинуваченому Єретенку О.В., суд враховує ступінь тяжкості вчиненого ним кримінального правопорушення, яке, відповідно до вимог ст.12 КК України, відноситься до категорії особливо тяжкого злочину, дані про особу обвинуваченого та обставини справи, що пом'якшують та обтяжують покарання.

Обставини, що пом'якшують покарання обвинуваченого, судом не встановлено.

Суд вважає за необхідне не визначати обтяжуючу обставину - вчинення злочину з використанням умов воєнного стану, оскільки така обставина відсутня у формулюванні обвинувачення.

На підставі викладеного, враховуючи обставини вчиненого кримінального правопорушення, дані про особу обвинуваченого, з огляду на тяжкість кримінального правопорушення, конкретні обставини справи, суд, реалізуючи принципи законності, справедливості та індивідуалізації покарання, з огляду на положення ч.2 ст.50 КК України, суд враховує те, що останній, як громадянин України, вчинив умисний особливо тяжкий злочин проти основ національної безпеки України в період встановленого в Україні воєнного стану, фактично підтримуючи ідеї військово-політичного керівництва російської федерації щодо політичної, ідеологічної, національної нетерпимості та ненависті до української нації та державності, а також антиукраїнські рухи, спрямовані на відокремлення від України частини її території і населення та націлені на агресивну ідеологічну мотивацію і розповсюдження таких же настроїв у решті населення Луганської області та інших тимчасово окупованих територій і заперечення української державності, інформацію про стан здоров'я обвинуваченого, який не перебуває на обліках у лікаря нарколога чи психіатра та за допомогою до них не звертався, відомості про те, що останній раніше до кримінальної відповідальності не притягувався, та на даний час проживає на тимчасово окупованій території.

З урахуванням наведеного, суд призначає обвинуваченому Єретенку О.В. покарання у виді позбавлення волі в мінімальній межі, яке не можливе без ізоляції від суспільства, з позбавленням права обіймати посади у правоохоронних органах, з конфіскацією всього належного йому майна на праві приватної власності, що буде відповідати меті призначення покарання відповідно до вимог ст.50 КК України.

Призначаючи обвинуваченому Єретенку О.В. додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд враховує положення ч.2 ст.59 КК України, відповідно до яких конфіскація майна встановлюється за тяжкі та особливо тяжкі корисливі злочини, а також за злочини проти основ національної безпеки України та громадської безпеки незалежно від ступеня їх тяжкості і може бути призначена лише у випадках, спеціально передбачених в Особливій частині цього Кодексу, тому, зважаючи, що Єретенко О.В. вчинив злочин проти основ національної безпеки України і санкція ч.7 ст.111-1 КК України передбачає конфіскацію майна, вважає за необхідне призначення додаткового покарання у виді конфіскації усього належного Єретенку О.В. на праві приватної власності майна.

Крім цього, враховуючи те, що Єретенко О.В. вчинив особливо тяжкий злочин, суд вважає за необхідне на підставі ст. 54 КК України позбавити його спеціального звання - «старший лейтенант міліції».

При цьому, з огляду на відсутність обставин, передбачених ст.66 КК України, що пом'якшують покарання та істотно знижують ступінь тяжкості вчиненого обвинуваченим кримінального правопорушення, суд, при призначенні покарання останньому не вважає підстав для застосування положень ст.69 чи ст.75 КК України.

На глибоке переконання суду, призначене покарання, яке необхідно відбувати реально, є виваженим, справедливим, необхідним і достатнім для виправлення й попередження

Луганський міський районний суд
Волинської області

Марчук

321*43268625*1*1*

Scanned with

вчинення як обвинуваченням, так і іншими особами, нових кримінальних правопорушень.

Враховуючи, що до Єретенка О.В. застосовано додаткове покарання у виді конфіскації майна, суд вважає за необхідне, з метою забезпечення конфіскації майна, залишити діючим захід забезпечення кримінального провадження у виді арешту майна останнього, який було застосовано ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 28.08.2024.

Строк відбуття покарання обвинуваченому необхідно рахувати з дня приведення вироку до виконання.

Ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 28.08.2024 щодо Єретенка О.В., в порядку ч.6 ст.193 КПК України, обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою.

Вирішуючи питання про запобіжний захід щодо обвинуваченого Єретенка О.В., суд вважає, що обраний обвинуваченому запобіжний захід у вигляді тримання під вартою необхідно залишити без змін до набрання вироком законної сили.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 366-368, 371, 374, 376 Кримінального процесуального кодексу України, суд,

У Х В А Л И В

Єретенка Олександра Володимировича визнати винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч.7 ст.111-1 КК України, та призначити йому покарання у виді позбавлення волі на строк 12 (дванадцять) років з позбавленням права обіймати посади у правоохоронних органах на строк 10 (десять) років, з конфіскацією всього майна, яке є власністю Єретенка О.В.

На підставі ст.54 КК України позбавити Єретенка Олександра Володимировича спеціального звання - «старший лейтенант міліції».

Строк відбудвання покарання Єретенку Олександр Володимировичу рахувати з моменту приведення вироку до виконання, тобто з моменту його фактичного затримання.

Строк відбудвання покарання у виді позбавлення права обіймати посади у правоохоронних органах обчислювати з моменту відбуття основного покарання.

Арешт, накладений ухвалою слідчого судді Луцького міськрайонного суду Волинської області від 28.08.2024 на 1/5 квартири, що за адресою: м.Луганськ Луганської області, Левченко квартал, будинок 8а, квартира 109, у зв'язку з необхідністю виконання додаткового покарання у виді конфіскації майна, залишити без змін.

Обраний в порядку ч.6 ст.193 КПК України щодо Єретенка Олександра Володимировича запобіжний захід у вигляді тримання під вартою – залишити без змін.

На вирок може бути подана апеляційна скарга до Волинського апеляційного суду протягом тридцяти днів з дня його проголошення через Луцький міськрайонний суд Волинської області.

Вирок набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано.

У разі подання апеляційної скарги вирок, якщо його не скасовано, набирає законної сили після ухвалення рішення судом апеляційної інстанції.

Учасники судового провадження мають право отримати в суді копію вироку.

Копію вироку після проголошення негайно вручити захиснику обвинуваченого та прокуратуру.

Інформацію про ухвалений вирок, опублікувати у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження згідно з положеннями статті 297-5 КПК України та на офіційному веб-сайті суду.

Головуючий

Луцький міськрайонний суд
Волинської області

Марчук *321*43268625*1*1*

Scanned with